

CUPRINS

<i>Prefață</i>	7
Capitolul 1. Structura organizatorică a sistemului bugetar	
1.1. Instituțiile publice și organizarea acestora	9
1.2. Principiile procedurii bugetare	13
1.3. Ordonatorii de credite și atribuțiile acestora în domeniul financiar-contabil	15
Capitolul 2. Organizarea contabilității instituțiilor publice	
2.1. Documente justificative specifice instituțiilor publice	21
2.2. Registrele contabile și Planul de conturi al instituțiilor publice	23
2.3. Sistemul de documente și contabilitatea instituțiilor publice în format electronic	29
Capitolul 3. Contabilitatea finanțării și a mijloacelor bănești	
3.1. Considerații generale privind finanțări, subvenții, transferuri	32
3.2. Contabilitatea finanțării din bugetul de stat, bugetele locale și fondurile speciale	34
3.2.1. Contabilitatea finanțării din bugetul de stat	34
3.2.2. Contabilitatea finanțării din bugetele locale	36
3.2.3. Contabilitatea finanțării din fondul național unic de asigurări sociale de sănătate	44
3.2.4. Contabilitatea finanțării din fonduri externe nerambursabile (PHARE; ISPA; SAPARD)	48
3.3. Contabilitatea mijloacelor bănești	53
Capitolul 4. Contabilitatea activelor imobilizate	
4.1. Contabilitatea activelor fixe necorporale	57
4.2. Contabilitatea activelor fixe corporale	65
4.3. Contabilitatea activelor financiare	76
Capitolul 5. Contabilitatea materialelor și a decontărilor cu terți	
5.1. Particularități privind operațiunile cu materiale la nivelul instituțiilor publice	82
5.2. Particularități privind decontările cu terți	92
Capitolul 6. Particularități privind cheltuielile și veniturile publice	
6.1. Angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata cheltuielilor	122
6.2. Organizarea, evidența și raportarea angajamentelor bugetare și legale	128
6.3. Particularități privind contabilitatea cheltuielilor și veniturilor în sectorul public	130
6.4. Particularități privind cheltuielile și veniturile extrabugetare	132

Capitolul 7. Lucrări contabile de închidere a exercițiului bugetar	
7.1. Particularități privind închiderea exercițiului bugetar	135
7.2. Inventarierea patrimoniului	138
7.3. Situațiile financiare anuale și contabilitatea de angajamente	144
7.3.1. Bilanțul contabil	147
7.3.2. Contul de rezultat patrimonial	154
7.3.3. Situația fluxurilor de trezorerie	156
7.3.4. Situația modificărilor în structura activelor/capitalurilor	158
7.3.5. Anexele la situațiile financiare anuale	158
7.3.6. Răspunderi cu privire la situațiile financiare anuale	159
7.3.7. Raportul de analiză pe bază de bilanț	161
Capitolul 8. Particularități privind contabilitatea trezoreriei	
8.1. Organizarea trezoreriei	166
8.2. Planul de conturi al trezoreriei	171
8.3. Circuitul documentelor în cadrul trezoreriei	178
8.4. Întocmirea și transmiterea lucrărilor de execuție	183
<i>Bibliografie</i>	185
Anexe	187
Glosar de termeni	219
Întrebări de autoevaluare (modele)	222
Teste de evaluare pentru examen (modele)	223
Răspunsuri	229

© Editura Fundației *România de Mâine*, 2008
Editură acreditată de *Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului*
prin *Consiliul Național al Cercetării Științifice*
din Învățământul Superior

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
IONESCU LUMINIȚA
Contabilitate publică / Luminița Ionescu (coord.), Elena Diaconu, Ion Șuiu,
București: Editura Fundației *România de Mâine*, 2008

ISBN 978-973-163-296-4

I. Diaconu, Elena
II. Șuiu, Ion

657.15

Reproducerea integrală sau fragmentară, prin orice formă
și prin orice mijloace tehnice, este strict interzisă
și se pedepsește conform legii.

*Răspunderea pentru conținutul și originalitatea textului
revine exclusiv autorului/autorilor.*

ÎNTREBĂRI DE AUTOEVALUARE (modele)

1. Ce reprezintă instituțiile publice?
2. Din ce este constituit sistemul bugetar?
3. Care sunt principiile procedurii bugetare?
4. Ce reprezintă ordonatorii de credite?
5. Ce reprezintă creditele bugetare?
6. Care sunt sursele de finanțare internă?
7. Care sunt sursele de finanțare externă?
8. Care sunt documentele justificative specifice instituțiilor publice?
9. Care sunt registrele contabile obligatorii?
10. Care sunt clasele cuprinse în planul de conturi al instituțiilor publice?
11. Ce reprezintă conturile bugetare?
12. Ce reprezintă conturile generale?
13. Ce reprezintă finanțarea pe bază de programe?
14. Ce reprezintă contabilitatea pe bază de angajamente?
15. Care sunt relațiile de decontare în cadrul instituțiilor publice?
16. Care sunt terții debitori pentru instituțiile publice?
17. Care sunt terții creditori pentru instituțiile publice?
18. Ce reprezintă valoarea justă în contabilitate?
19. Cum se calculează amortizarea imobilizărilor în sistemul public?
20. Care sunt conturile de active fixe în sistemul public?
21. Care sunt categoriile de active circulante în sistemul public?
22. Care sunt decontările de natura creanțelor?
23. Care sunt decontările de natura datoriilor?
24. Care este diferența dintre exercițiu financiar și exercițiu bugetar?
25. Cum se efectuează inventarierea patrimoniului la instituțiile publice?
26. Ce reprezintă veniturile extrabugetare?
27. Ce reprezintă cheltuielile extrabugetare?
28. Cum se încheie execuția bugetară?
29. Care este componența situațiilor financiare anuale în sectorul public?
30. Care sunt posturile bilanțiere la instituțiile publice?
31. Care sunt indicatorii contului de rezultat patrimonial?
32. Care sunt indicatorii aferenți situației fluxurilor de trezorerie?
33. Care sunt indicatorii situației modificărilor în structura activelor/capitalurilor?
34. Care sunt anexele la situațiile financiare anuale ale instituțiilor publice?
35. Care sunt răspunderile cu privire la situațiile financiare anuale?
36. Cine întocmește situațiile financiare anuale?
37. Cine semnează situațiile financiare anuale?
38. Cine răspunde pentru întocmirea situațiilor financiare anuale?
39. Când se întocmesc situațiile financiare ale instituțiilor publice?
40. Care este corelația între bilanțul contabil și contul de rezultat patrimonial?

OBIECTIVE

1.

Obiectivul acestui capitol îl constituie prezentarea sistemului bugetar din România și a rolului instituțiilor publice. Odată cu aderarea României la Uniunea Europeană, sistemul bugetar a suferit o serie de modificări ca urmare a procesului de armonizare europeană. Activitatea instituțiilor publice s-a diversificat, noi instituții publice au fost înființate, iar legăturile cu alte instituții din Uniunea Europeană au devenit mult mai strânse. Instituțiile publice pot primi finanțare atât internă, de la ordonatorul ierarhic superior, cât și externă, de la instituții din străinătate. De asemenea, instituțiile publice pot primi donații sau sponsorizări de la persoane fizice, juridice, asociații, fundații sau alte categorii de persoane.

În cuprinsul capitolului sunt analizate sursele de finanțare și modul în care acestea influențează activitatea instituțiilor publice din România.

2.

Obiectivul acestui capitol îl constituie analiza documentelor justificative specifice instituțiilor publice, precum și a registrelor contabile și planului de conturi. Instituțiile publice utilizează documente justificative comune cu celelalte entități economice, dar și documente specifice, cum ar fi cererea de deschidere de credite sau dispoziția bugetară. Aceste documente se utilizează de către toți ordonatorii de credite principali, secundari sau terțiari. Planul de conturi al instituțiilor publice este rezultatul procesului de armonizare contabilă din România, astfel încât prezintă similitudini cu planul de conturi al agenților economici. Particularitățile conturilor instituțiilor publice sunt legate de decontările cu Uniunea Europeană, de datoria publică internă și datoria publică externă.

3.

Obiectivul acestui capitol îl constituie aprofundarea contabilității finanțării instituțiilor publice și a particularităților privind mijloacele bănești la nivelul instituțiilor publice. Instituțiile publice beneficiază de finanțare de la bugetul central, bugetele locale sau fondurile speciale. De cele mai multe ori, instituțiile publice recurg și la autofinanțare, sau primesc donații sau sponsorizări. O modalitate mai modernă de finanțare o constituie finanțarea pe bază de programe, iar această finanțare se apreciază a fi considerabilă după aderarea României la Uniunea Europeană. România participă și beneficiază, de asemenea, de asistență prin intermediul mai multor programe Phare multițară și orizontale, precum TAIEX (Biroul de Asistență Tehnică pentru Schimbul de Informații), Facilitatea de finanțare a întreprinderilor mici și mijlocii, SIGMA (Sprijin pentru Îmbunătățirea Guvernării și a Managementului Public), Programul privind Securitatea Nucleară și Programul Phare pentru microproiecte. Schemele de finanțare nerambursabilă (grant-urile) din bugetul Uniunii Europene sunt destinate entităților publice (autorități publice locale, instituții publice și/sau private (IMM-uri, persoane fizice), în funcție de specificul fiecărui program.

4.

Obiectivul acestui capitol îl constituie analiza contabilității activelor imobilizate, prezentarea diferențelor dintre activele necorporale, corporale și financiare, precum și a modalităților specifice de intrare și ieșire din patrimoniu. Spre deosebire de entitățile economice, instituțiile publice pot primi active imobilizate prin transfer de la alte instituții.

Este important de reținut că, până la finele anului 2003, în România, activele imobilizate existente în patrimoniul instituțiilor publice nu se amortizau; ca urmare, deprecierea ireversibilă nu era evidențiată. În luna august 2003 a fost adoptat un act normativ care a legiferat reevaluarea și amortizarea mijloacelor fixe în sectorul public.

Activele fixe reprezintă o componentă importantă a activului patrimonial și sunt deținute de către instituțiile publice în scopul utilizării lor pe termen lung. În funcție de conținutul lor, activele fixe includ:

- activele fixe corporale;
- activele fixe necorporale;
- activele financiare.

Contabilitatea acestor categorii de active patrimoniale se realizează cu ajutorul conturilor din clasa **2 Conturi de active fixe** din Planul de conturi general pentru instituții publice, care sunt conturi sintetice de gradul I, formate din 3 cifre, și conturi sintetice de gradul II, formate din 4 cifre.

5.

Obiectivul acestui capitol îl constituie studiul contabilității materialelor, a decontărilor cu terții și, implicit, a cheltuielilor ocazionate de consumurile de materiale, precum și a veniturilor generate de relațiile de decontare cu clienții instituției. Ca urmare a specificului activității instituțiilor publice, acestea înregistrează un consum mare de materiale. În cadrul stocurilor se cuprind: materiile prime, materialele consumabile, materialele de natura obiectelor de inventar, produsele, animalele și păsările, mărfurile, ambalajele, producția în curs de execuție și bunurile aflate în custodie, pentru prelucrare sau în consignație la terți.

6.

Obiectivul acestui capitol îl constituie prezentarea particularităților cu privire la veniturile și cheltuielile publice. Angajarea cheltuielilor a fost strict reglementată de prevederile Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice. Angajarea oricărei cheltuieli din fonduri publice îmbracă două forme de angajamente: angajament legal și angajament bugetar. Contabilitatea cheltuielilor se ține pe grupe de cheltuieli, după natura și destinația acestora.

Contabilitatea veniturilor și a cheltuielilor este organizată având în vedere clasificarea bugetară, obiectul său fiind evaluarea și înregistrarea în funcție de natură și destinație a veniturilor și cheltuielilor. În contabilitatea instituțiilor publice, veniturile se grupează în funcție de natura sau sursa lor și pe subdiviziunile clasificăției bugetare. Înregistrarea veniturilor publice se efectuează conform principiului contabilității de angajamente. În scopul dezvoltării unor activități pro-

ducătoare de venituri și al realizării unor acțiuni proprii fără finanțare de la buget, instituțiile publice pot utiliza anumite venituri prevăzute de lege pentru autofinanțarea integrală sau parțială a unor cheltuieli determinate. În această categorie se includ venituri din subvenții, venituri din alocații bugetare cu destinație specială sau venituri din vânzarea de produse, semifabricate, mărfuri, lucrările executate, serviciile prestate și alte activități.

7.

Obiectivul acestui capitol îl constituie prezentarea lucrărilor contabile de închidere a exercițiului bugetar, inventarierea patrimoniului, întocmirea bilanței de verificare, regularizarea diferențelor constatate cu ocazia inventarierii și elaborarea situațiilor financiare anuale. În scopul încheierii în bune condiții a execuției bugetare, instituțiile publice și agenții economici, indiferent de forma de proprietate, au obligația să efectueze operațiunile care privesc veniturile și cheltuielile bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetelor fondurilor speciale, bugetelor locale și bugetelor proprii ale instituțiilor publice.

Instituțiile publice, ca și agenții economici, regiile autonome, companiile naționale, institutele de cercetare, societățile cooperatiste, asociațiile sau alte persoane juridice cu și fără scop patrimonial sunt obligate, potrivit legislației în vigoare, să efectueze periodic operațiunea de inventariere, având drept scop principal stabilirea situației reale a tuturor elementelor de activ și pasiv, în vederea întocmirii situațiilor financiare anuale.

La finele exercițiului se elaborează situațiile financiare anuale, care trebuie să ofere o imagine fidelă a activelor, datoriilor, poziției financiare, precum și a performanței financiare și a rezultatului patrimonial.

8.

Obiectivul acestui capitol îl constituie prezentarea trăsăturilor generale aferente Trezoreriei Statului. Trezoreria Statului este concepută ca un sistem unitar atât la nivel central, cât și la nivelul unităților teritoriale ale Ministerului Economiei și Finanțelor în scopul realizării operațiunilor financiare ale sectorului public. Toate instituțiile publice au conturi deschise la Trezoreria Statului, astfel încât trezoreria exercită un control direct asupra operațiunilor efectuate. Contabilitatea trezoreriei se organizează pe baza unui plan de conturi specific, ce cuprinde clase, grupe și conturi destinate reflectării operațiunilor derulate la nivelul acesteia.

Prin trezorerie se asigură exercitarea în mai bune condiții a atribuțiilor Ministerului Economiei și Finanțelor și unităților sale teritoriale ca urmare a reorganizării și îmbunătățirii aparatului financiar-fiscal, urmărindu-se întărirea rolului și importanței unității fiscale teritoriale, în cadrul căreia funcționează un compartiment destinat cu activitate de trezorerie.

**TESTE DE EVALUARE PENTRU EXAMEN
(modele)**

1. Ordonatorii de credite pot fi:

- a) Principali
- b) Secundari
- c) Terțieri
- d) Nu sunt clasificați
- e) Nu există ordonatori de credite

2. Ordonatorii principali de credite:

- a) Aprobă efectuarea de cheltuieli din bugetul propriu
- b) Repartizează credite instituțiilor din subordine
- c) Nu repartizează credite instituțiilor din subordine

3. Răspunderea pentru organizarea și conducerea contabilității aparține:

- a) Administratorului
- b) Directorului general
- c) Președintelui
- d) Ordonatorului de credite
- e) Contabilului-șef

4. Indicați dacă afirmația este adevărată sau falsă:

Ordonatorii terțieri de credite utilizează creditele bugetare ce le-au fost repartizate numai pentru nevoile unităților pe care le conduc.

5. Indicați dacă sunteți de acord cu următoarea întrebare:

Creditele bugetare, aprobate unui ordonator principal de credite prin legea bugetară anuală, pot fi utilizate pentru finanțarea cheltuielilor altui ordonator principal de credite?

6. Completați următoarea afirmație:

Sfera de activitate care formează cuprinde: învățământul, sănătatea, cultura, apărarea țării, justiția, autoritatea publică, protecția mediului înconjurător, asistență și protecția socială, activități de interes strategic, transporturi și telecomunicații, cercetare științifică, iar această listă ar putea continua.

7. Ordonatorii de credite răspund, potrivit legii, pentru:

- a) Angajarea cheltuielilor
- b) Lichidarea cheltuielilor
- c) Ordonanțarea cheltuielilor
- d) Nu au răspunderi
- e) Nu au răspunderi cu privire la cheltuieli

8. Indicați dacă afirmația este adevărată sau falsă:

Guvernul asigură realizarea politicii fiscal-bugetare, care ia în considerare perspectivele economice și prioritățile politice cuprinse în programul de guvernare acceptat de Parlament.

9. Indicați dacă afirmația este adevărată sau falsă:

Nu toate instituțiile publice au bugetul de venituri și cheltuieli aprobat.

10. Indicați dacă afirmația este adevărată sau falsă:

Ordonatorii de credite răspund, potrivit legii, de organizarea și ținerea la zi a evidenței patrimoniului.

11. Comunicarea informației contabile are loc către:

- a) Utilizatori interni
- b) Utilizatori externi
- c) Utilizatori interni și externi

12. Răspunderea pentru întocmirea situațiilor financiare anuale aparține:

- a) Contabilului-Şef
- b) Directorului Economic
- c) Ordonatorului de credite
- d) Directorului Administrativ

13. Indicați dacă afirmația este adevărată sau falsă:

Persoanele care răspund de organizarea și conducerea contabilității trebuie să asigure, potrivit legii, condițiile necesare pentru organizarea și conducerea corectă și la zi a contabilității, organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de activ și de pasiv, precum și valorificarea rezultatelor acesteia, respectarea regulilor de întocmire a situațiilor financiare, depunerea la termen a acestora la organele în drept, păstrarea documentelor justificative, a registrelor și situațiilor financiare, organizarea contabilității de gestiune, adaptată la specificul instituției publice.

14. Indicați dacă sunteți de acord cu următoarea întrebare:

Înregistrarea în contabilitatea instituțiilor publice a operațiunilor privind contribuția financiară nerambursabilă a Uniunii Europene se efectuează în euro și în lei, la cursul INFO-euro?

15. Completați următoarea afirmație:

Numărul de exemplare al formularelor care nu au regim special de înscriere și numerotare poate fi diferit de cel prevăzut în, în condițiile în care procedurile proprii privind organizarea și conducerea contabilității impun acest lucru.

16. Completați următoarea afirmație:

Ministerul Economiei și Finanțelor stabilește prin norme metodologice și sistemul de raportare privind informațiile furnizate de contabilitatea publică.

17. Indicați dacă afirmația este adevărată sau falsă:

Prevederile legilor bugetare anuale și ale celor de rectificare acționează numai pentru anul bugetar respectiv.

18. Indicați dacă afirmația este adevărată sau falsă:

Transparența bugetului necesită raportarea tuturor plăților de casă aferente perioadei curente și cumulată la nivelul anului bugetar în conformitate cu sistemul de clasificare a cheltuielilor, inclusiv a plăților legate de cheltuielile efectuate într-o perioadă anterioară de gestiune.

19. Indicați dacă afirmația este adevărată sau falsă:

Reforma contabilității publice necesită o recunoaștere reală și corectă a cheltuielilor.

20. Planul de conturi cuprinde:

- a) Conturi bugetare
- b) Conturi generale
- c) Conturi bugetare și conturi generale

21. Precizați care este diferența între rezultatul execuției bugetare și rezultatul patrimonial?

.....
.....
.....

22. Indicați dacă afirmația este adevărată sau falsă:

Conturile din planul de conturi reprezintă temei legal pentru înregistrarea unor operațiuni în contabilitate.

23. Indicați dacă sunteți de acord cu următoarea afirmație:

Conturile analitice pot fi dezvoltate în funcție de specificul activității și de nevoile proprii de informare.

24. Completați următoarea afirmație:

Conform contabilității de angajamente, efectele tranzacțiilor și ale altor evenimente sunt recunoscute atunci când tranzacțiile și evenimentele se produc, și nu pe măsură ce numerarul sau echivalentul său este încasat sau plătit și sunt înregistrate în evidențele contabile și raportate în situațiile financiare ale de

25. Completați următoarea afirmație:

Modificările politicii contabile sunt permise doar dacă sunt cerute de lege sau au ca rezultat informații sau mai credibile referitoare la operațiunile instituției publice.

26. Indicați dacă afirmația este adevărată sau falsă:

Politicile contabile trebuie elaborate astfel încât să se asigure furnizarea, prin situațiile financiare, a unor informații care trebuie să fie relevante și credibile.

27. Indicați dacă afirmația este adevărată sau falsă:

La elaborarea politicilor contabile trebuie respectate principiile de bază ale contabilității de angajamente.

28. Indicați dacă afirmația este adevărată sau falsă:

Informațiile contabile prezentate în situațiile financiare anuale trebuie să fie credibile, să respecte realitatea economică a evenimentelor sau tranzacțiilor, nu numai forma lor juridică.

29. La nivelul unei instituții sanitare, costurile directe sunt constituite din consumurile medicamentelor și substanțelor farmaceutice aferente prestațiilor medicale pentru pacienți.

Precizați care sunt costurile indirecte(exemple):

30. Precizați care este diferența între costurile directe și costurile indirecte?

.....
.....
.....

31. La nivelul unei instituții de învățământ, costurile directe sunt constituite din consumurile aferente materialului didactic, distribuit gratuit elevilor sau consumat cu ocazia desfășurării procesului de învățământ.

Precizați care sunt costurile indirecte(exemple):

32. Indicați dacă sunteți de acord cu următoarea afirmație:

În costul de producție pot fi incluse și dobânzile la creditele bancare contractate pentru producția cu ciclu lung de fabricație aferente perioadei.

33. Completați următoarea afirmație:

Costuri efective mai sunt denumite și costuri istorice, costuri reale sau costuri constatate, cu alte cuvinte calculate după prestarea serviciului sau execuția lucrărilor sau

34. Completați următoarea afirmație:

Instituțiile publice au obligația să organizeze și să conducă contabilitatea proprie, respectiv contabilitatea financiară și, după caz, contabilitatea de

35. Indicați dacă afirmația este adevărată sau falsă:

Costurile semivariabile sunt parțial costuri fixe și parțial costuri variabile. Se mai numesc și costuri mixte.

36. Indicați dacă afirmația este adevărată sau falsă:

Calculația costurilor are ca scop principal furnizarea de informații asupra costurilor. Informațiile, pentru a fi utile, trebuie să fie exacte, oportune și puțin costisitoare.

37. Indicați dacă afirmația este adevărată sau falsă:

Scopul calculației fiind furnizarea informațiilor din domeniul costurilor, rezultă că aceasta trebuie să fie astfel organizată încât să asigure, pe de o parte, măsurarea cantitativă și calitativă a întregului proces de producție, iar pe de altă parte, să constituie un mijloc de control, orientare și reglare prin decizii corespunzătoare a laturii valorice a acestuia, pe baza informațiilor furnizate fiecărui nivel de conducere.

38. Care sunt tipurile de finanțări externe primite de instituțiile publice?

.....
.....

39. Care sunt categoriile de venituri aferente finanțării proprii la nivelul instituțiilor publice?

.....
.....
.....

40. Care sunt instrumentele financiare de preaderare de care a beneficiat România?

Precizați (exemple):

41. Ce înțelegeți prin conceptul de voluntariat?

Precizați (exemple):

42. Completați următoarea afirmație:

Chiar dacă au venituri proprii, instituțiile sunt subordonate unui ordonator de credite principal sau secundar; deci, instituția publică nu este

43. Indicați dacă afirmația este adevărată sau falsă:

Donațiile și sponsorizările reprezintă o altă sursă de venituri proprii, însă destinația acestora nu este stabilită de donator.

44. Indicați dacă afirmația este adevărată sau falsă:

Instituțiile publice își finanțează activitățile pe baza bugetelor de venituri și cheltuieli sau numai pe baza bugetelor de cheltuieli.

45. Indicați dacă afirmația este adevărată sau falsă:

Instituțiile publice pot primi creditele bugetare conform bugetului de venituri și cheltuieli aprobat, credite repartizate de către ordonatorul de credite superior, sau pot avea venituri proprii.

46. Completați următoarea afirmație:

Pentru fiecare element de, trebuie prezentată valoarea aferentă elementului respectiv pentru exercițiul financiar precedent.

47. Completați următoarea afirmație:

Un element de bilanț pentru care nu există valoare nu trebuie prezentat, cu excepția cazului în care există un element corespondent pentru exercițiul precedent.

48. Indicați dacă afirmația este adevărată sau falsă:

În bilanț, elementele de natura activelor sunt prezentate în funcție de gradul crescător al lichidității, iar elementele de natura datoriilor sunt prezentate în funcție de gradul crescător al exigibilității.

49. Indicați dacă afirmația este adevărată sau falsă:

Un activ reprezintă o resursă controlată de către instituția publică ca rezultat al unor evenimente trecute, de la care se așteaptă să genereze beneficii economice viitoare pentru instituție și al cărui cost poate fi evaluat în mod credibil.